

да разгледва и да изтърсва причините на тѣхното появление. Най-повече Галилей обжрналъ внимание на една такава комета, която са появяла вече нѣколко пѣти въ старите времена. Захваналъ да рови старите книги и хартии и намѣрилъ, че въ тѣхъ билъ записанъ и деньтъ, и часътъ, и година-та, въ които са тя появяла. Когато тоя ученъ и уменъ човѣкъ направилъ смѣтка, то открилъ, че тая звѣзда са появява въ сѣки 76 години поведнашъ. Галилей предсказалъ, че тая комета ще да са появи пакъ слѣдъ 76 години. И наистина, щомъ преминале 76 години (човѣците я очѣкваде, за да видатъ ще ли да са оправдаятъ думите на Галилея), — кометата са появила, и то въ онзи день, въ онзи часъ, както предсказалъ Галилей. Отъ онова време престанале вече да са боятъ отъ кометите, защото видѣле, че тие си иматъ свой пѣтъ, свои правила и свои закони; съ една дума, че тие не предсказватъ божии гнѣвъ; а обикновенно небесно явление.

Горите, долините и пукотините на месѣчината учените сж откриле още по-късно, а именно преди петдесетъ години. Въ онова време единъ ангелизинъ, по име Гершелъ, измислилъ такава една джелековидна трѣба (пусула), която можала да види що става и на небето. Тая джелековидна трѣба са нарича телескопъ. Презъ тоя телескопъ сж и видѣле на месѣчинатъ ония пѣща, които ние вече знаеме. Презъ него сж видѣле и това, че млѣчниятъ